

[Hassing-Jørgensen.]

for en Underminering, der hidtil har bortskaaet 4 à 5 m aarlig af Kysten. Man har nu beregnet, at det vil vare 150 Aar, inden Thyborøn By og Havnen endelig forsvinder i Havet. Det tilraades derfor i Betænkningen i Forbindelse med Forslag II at sørge for successiv Flytning af Havnen og Byen. 150 Aar er en meget lang Tid, men saa lang Tid faar man selvfølgelig ikke til at tage endelig Bestemmelse, og hvor længe vil man vente med denne Flytning, naar den dog engang skal foretages? Jo længere man venter, desto dyrere vil det jo blive. Over for den tiltagende Brug af Havnen vil man ikke kunne undslaa sig for at foretage adskillige Foranstaltninger, herunder ogsaa Udvidelser, og Bebyggelsen omkring Havnen vil selvfølgelig fortsættes med det Resultat, at medens der nu er Tale om Værdier til et Beløb af 3 Mill. Kr., maa man om 25 Aar regne med mindst det dobbelte, og udskyder man Flytningen i 50 Aar eller mere, bliver det blot saa meget værre. Gennemførelsen af Forslag II vil saaledes foruden den øjeblikkelige Merudgift af 52 Mill. Kr. medføre vedvarende og uoverskuelige Udgifter. Dette fremgaar ogsaa indirekte af Fiskeriforeningernes Henvendelser til Rigsdagen, hvori det stærkt fremhæves, at det, Fiskerne lægger Vægt paa, er ikke Bevarelsen af Thyborøn Havn og By, men af Thyborønkanalen for Ind- og Udsejlingens Skyld.

Et andet Mindretal fremsætter som Supplement til Forslag I et Forslag om at tilvejebringe en Skibsfartsforbindelse mellem Hanstholm og Limfjorden ved et Kanal-anlæg, som er anslaaet til en Bekostning af 44 Mill. Kr. ud over de 16 Millioner, som er nødvendige efter Forslag I. Ved dette Forslag er det forudsat, at de Interesser, som nu er knyttet til Thyborøn Havn og By, flyttes til Hanstholm, hvor de vil opnaa meget gunstigere Forhold i Fremtiden. Det samme gælder Skibsfarten, som derved vil faa en stor Havn som Basis. Men vil man sammenligne Forslag II med dette Forslag, der benævnes I A, maa de med Flytningen forbundne Omkostninger tillægges de 44 Mill. Kr. Værdien af samtlige private Ejendomme i Thyborøn er anslaaet til omtrent det dobbelte af Ejendomsskylden, 1,6 Mill. Kr., hvortil kommer 225 000 Kr. for Bygninger, der er opført af private paa Havnens

Grund. Man maa altsaa regne med et Tillæg til de 44 Mill. Kr. paa ca. 3 Mill. Kr. De Værdier, som Staten ejer i Thyborøn, maa ganske vist afskrives, men det sker ogsaa ved Opretholdelsen af Thyborøn Havn, idet den giver et aarligt Underskud af henimod 300 000 Kr., svarende til, hvad Renter og Afskrivninger andrager. I det ene Tilfælde skal Afskrivningen foregaa paa een Gang, i det andet foregaar den succesivt gennem en Aarrække.

Virksomheden efter Forslag II og Forslag I A er nogenlunde den samme, maaske med den Forskel, at Limfjordsfiskeriet ændres fra Saltvandsfiskeri til Ferskvandsfiskeri; det kan jo ikke veje tungt, da dette Fiskeri i Forvejen er temmelig daarligt, og som det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen bemærkede, er det slet ikke sikkert, at Ferskvandsfiskeriet i det lange Løb vil være mindre værdifuldt end Saltvandsfiskeriet.

Om begge Forslag gælder, at Udgifterne er ganske uforholdsmæssige i Sammenligning med de Værdier, der nu findes, og som skal beskyttes. Der er dog efter min Mening en stor Forskel. Der er et langt større Perspektiv i Forslaget om Hanstholmkanalen end i Forslag II, som i bedste Fald kun kan tjene til at bevare de nuværende Forhold.

Hanstholm Havn er jo endnu langt fra færdig. Der kunde nævnes andre Eksempler, men dette er et af de værste Eksempler paa, hvor uforvarsligt man i nogle Tilfælde administrerer Statens Anlægsbevillinger. Enhver privat Virksomhed vil, naar den har besluttet at gennemføre et nyt Anlæg, sætte al Kraft ind paa at gøre det færdigt hurtigst muligt, dels for at undgaa uforudselige Prisstigninger, dels for snarest muligt at drage Nytte af Anlægget. Hanstholm Havn blev bevilget for 25 Aar siden af Rigsdagen. Det var Meningen, at Hirtshalshavnen skulde gøres færdig først, men dog saaledes, at visse Forarbejder skulde kunne udføres i Hanstholm, efterhaanden som Entreprenørmateriellet kunde overføres fra Hirtshals til Hanstholm. Men i Stedet for at stille de 2—3 Mill. Kr. til Raadighed, som aarligt kunde bruges, og som burde bruges for at holde den systematiske Opbygning af Havnen i Gang, bevilgede man aarligt nogle faa Hundrede Tusinder med det Resultat, at Anlægget fordyres med en Masse Renter, at Materialepriser og Ar-